

palma päew lähi kelle, ning palma
 kuitut. Kaugult ja umberkandui sugulaste
 ja naabrid. Talupidid wõivad ei jäänud
 ka tulemata, Kontuwoõrad päle kauba. Need
 tuliwad õhtul kaudatamis ajaks linule,
 ning neile anti mõni päffike leiba ja hää
 muidakas hindid liha. Nad tõiwad
 laenuid jaama naise juure keetna. Küll
 teetna, aga pole mõjunud, liha pehmeto
 ei lähe. Näljapanud jida tüis, mõseland,
 et pauna naine fuur wõid os, laenuid ukkoff
 wõlga ja pistmed jaama mitmeft kopsft
 jölema. Ümnetama wanadus põleand
 takako, ega muud üle jäänud, Kuis
 inimene oma igapäewase hiljudega.
 Sulma talus aga olus kühemelised
 inimesed; teised olud kühemised jöraf
 röömsad, aga teiste fudemed tüis,
 et jaama õpu wõtkis, aga mitte nende
 tükart. Kõs eit wõtkinud meelepahaga:

• Kede juure küis ikki teine iga kaupawo
 kätal, mia jöödin ja jöödin ikki, et pidi
 mede kadrit wõtkna: waate tüid, fida
 nõnda tüis, ei mõista mitte kolme lugeda.
 Nüid jõudis aeg, et tarwis mõrja
 ära tuua, meindi hommikue ratfa järle,
 pandi mõrja fadulase ja wana sit
 fortfo ja jöfistat weel ja nüid mõlma
 Todu wärawa päle olwad hila naised
 kõlku kogunud ja tahtfid papatawra ka-
 kata:

Kodu tuuf' kotti puuko, kaafike.

Wana naise was talosta, "

Teised kahapiwad omalt poolt waljumini
 nõnda et Kodu tünitjate fuud-falgufid.

Me toon kõja kulluf, kaafike

One kõbekelnelise,

Nüid fuu Kodu Kuldamin,

Kõhedane poja naene. —